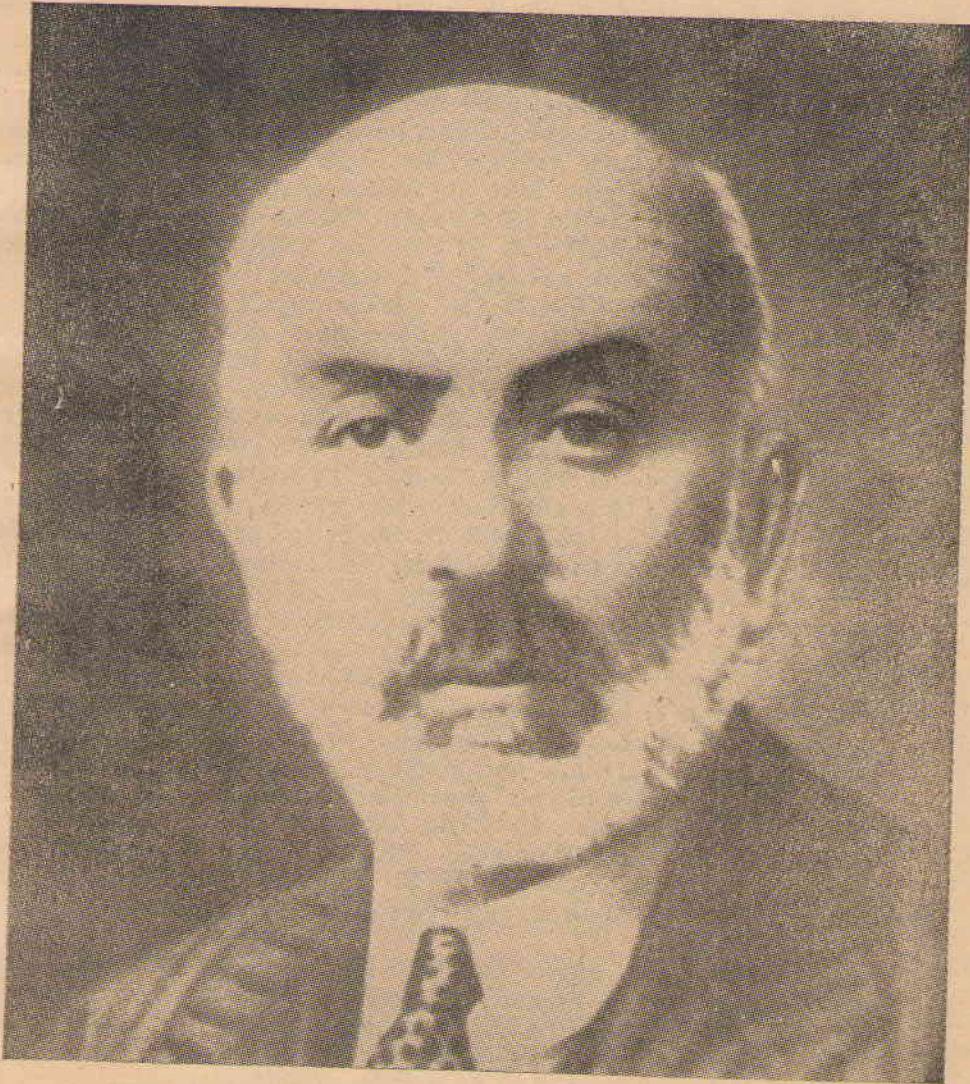

FEDAI

Allaha Vatana ve Hürriyete

Domuzdan post olmaz, Yunandan dost olmaz!

(Türk Atasözü)

Büyük İslâm Şairimiz Akif'i anıyoruz
«ZULMÜ ALKIŞLIYAMAM, ZALİMİ ASLA SEVEMEM
GELENİN KEYFİ İÇİN GEÇMİŞE KALKIP SÖVEMEM.»

Yıl: I – Sayı : 6

OCAK 1964

100 Kuruş

Kıbrısta Yunan Mezalimi

(EY TÜRK AĞLA)

JETLERİMİZİN İHTAR UÇUŞLARINA KADAR TÜRKLER, YUNAN ALAYININ HİMAYESİNDE KESİLİYORDU, ŞİMDİ İSE AYNI CİNAYETLER İNGİLİZ BİRLİKLERİNİN HİMAYESİNDE YAPILMAKTADIR. DEĞİŞİKLİK SADECE BUNDAN İBARETTİR. EY KÖR DÜNYA, VİCDANIN DA MI KÖR?

★

KEMAL FEDAI COŞKUNER

★

Yavuz, Mısır seferine çıktığı zaman şöyle demişti: «Mısırı aldık fakat Sinanpaşa'yı kaybettik.» Keskoca bir Mısır'ın fethi, Sinan Paşanın şehadeti karşısında Yavuza fazla bir heybet ve gurur vermiyordu. O, bir Sinan Paşaya mukabil Mısırı koparabilmişti, ya biz ya bizim halimiz? On beş seneden beri Yeşilada'da binlerce şehit verdik. O Lala Mustafa Paşa yadigarının, seksen bin ecdat şehitlerinin bir mezar taşını bile kendimize maledemedik. İşte tabloların en fecisi, yürekler acısı. Ey Türk ağla.

Şimdi azgın dalgalar gibi palikaryaların Enosis Enosis diye yükselen sayhaları sahillerimize vuruyor. Megolaidea... Müstakbel Bizans... Ege sahillerine yapışmış gibi, zorla alınıp koparılan inciler, hep bunun içindi. Bütün bunlar, o müstakbel Bizans'ın, Megolaidea'nın temin edilmiş ilk muvaffakiyet halkalarıydı. Elbette sıra Kıbrısa gelecekti ve geldi. Bu facia burada kalacak mı? Hayır! Arkasından daha çok Kıbrıslara sıra gelecek. Tâ ki Megola İdea'ları gerçek oluncaya kadar.

Devirlerin affedilmez gafletiyle gitmem diye diye sahillerimizden zorla koparılıp alınan inciler, bugün eridi, karardı, gözyaşlarına inkılâp etti. Böylece sahillerimizi ablukaya alan bugünün iki paralık Yunanı, gözlerini yatak odasının camlarına dayamış bir cinsî sapıkın hayâsızlığı içerisinde harimi ismetimize böylece bakmaktadır. Beş bin yıllık şerefli tarihimde böyle bir devir tekerrür etmemiştir. Ey Türk ağla...

Eskiden Kıbrıs yaylalarında Bozkurtlar ulurdu. Sedaları Anamur dağlarına vururdu. Onlar hayâl oldular. Şimdi feryat sesleri geliyor. 20. asır medeniyeti ortasında hayvan boğazlar gibi katledilen insanların can-hıraş feryatları geliyor! Onlar müdafaasız kimseler, analarımızdır, bacılarımızdır. Tarih, bir kere daha utan, beşikteki bebeklerimizdir. Vidadını sağırlaşmış bir asır susuyor, «medeniyet denilen tek dişi kalmış canavar» susuyor. İngiliz generali hadiseleri küçümseyerek susuyor, patrik Athenagoras takbih etmiyor, susuyor. Bütün bu susmaların karşısında kriz geçiren bir kumandan susmuyor, fakat susuyor. Bütün bu sükûtun kahredici manzarası içerisinde kahrolmadan yaşayabilmek tahammülünün çilesi. Göz göre göre bir şey yapamamak mahkûmiyetinin dayanılmaz ıstırabı. İşte kaderimiz... Ey Türk, ağla!..

Bırakın beyler, nutuk istemiyoruz. Miting istemiyoruz. Bunlar efkârı umumiyeyi hazırlamak için yapılır. Bu millet ise bu dâvaya öteden-beri hazırdır. Fiiliyat istiyoruz, aktif politika istiyoruz. Kana kan, cana can istiyoruz!

Ey Türk, Allah seni büyük meseleler için yaratmıştı. Halbuki alının yazısında ağlamak da varmış. Ağla, o kadar çok ağla ki, Akif'in :

«Hiç bunca şehidin yatarak gövdesi yerde,
Derya gibi kan sine-i hilkette tüter de,
Yakmaz mı bu tûfan, bu dumân gitgide arşı?
Hissiz mi kalır hüce-i rahmet bize karşı.»

dediği gibi belki boşalan bu göz yaşları üstümüze inen bu zulmet perdesini yırtabilir.

FEDAI

— Aylık Dava Dergisi —

Sahibi:
Ayşe Fedai Coşkuner

o—o—o

Neşriyat Müdürü :
Zübeyir Yetik

o—o—o

o—o—o

İdarehane adresi:
1032 Sok. No: 14 - İzmir

o—o—o

Abone Şartları:

Yıllığı : 10 Lira

o—o—o

Dizgi ve Baskı:
«Karınc» Matbaacılık
Koll. Şti. - İ z m i r

o—o—o

Gönderilen yazılar
iade edilmez.

o—o—o

Her türlü muhabere adresi:
Fedai Dergisi, P.K. 808, İzmir

Yıl: 1 — Sayı: 6

OCAK — 1964

İlerlemenin Şartı Heykel Değildir.

Mehmet AKİF

Arif'in kraathanesine oturmuş, birini bekliyordum. Beş on dakika sonra karşımdaki masaya biri sarıklı, diğeri fesli iki adam geldi. Bunlar galiba yolda başladıkları bir münakaşaya devam ediyorlardı. Çünkü mübâhasenin başlangıcında ses o kadar yüksek perdeye çıkamazdı.

Dinlememek, kafamı dinlendirmek istedim. Kâbil olmadı. Bu iki muarız, kulaklarımı iyice ses hapsine aldılar. Fesli diyordu ki :

— Hem memlekette bir şey yapılmıyor, diyorsunuz! Hem de medeniyet nâmına hangi işe teşebbüs olunursa engel olmak istiyorsunuz. Biz hep olduğumuz yerde mi sayalım? Hiç mi ilerlemiyelim?

— Hoppala! Makul olmak şartıyla ne gibi harekette bulundunuz da bizden bir muhalefet yahut mümânaat gördünüz? Dikkat ediyor musun, «makul» diyorum, meşru olan işlerin hepsi makuldür.

— Din nâmına bu kadar müsamahakârlık da mutlaka zât-ı fazîlânelerinin içtihadı olacak!

— Hayır efendim. Hazret-i Peygamber «Din akıldır, aklı olmıyanın dini de yoktur» buyuruyor. Akla bu kadar pâye veren müslümanlığın abkâmında makul olmayan bir hüküm bulunabilir mi? Ne hâcet! Bütün şer'i teklifler akıl sahiplerine âit değil midir? Yoksa siz ilmühali de mi anlıyarak okumadınız?

— Rica ederim sadedi kaybetmeyiniz. Bir heykel için bu kadar söz söylenir mi?

— Asil sadedi solda bırakan sizsiniz. Ben heykel dikmek şer'an haramdır, yâhut mübahtır, tarzında yarım kelime bile söylemedim. Yalnız «şimdi bunun sırası mıdır?» dedim. Siz bu sualim üzerine az kaldı beni irtica ile itham edecektiniz.

— İyi ya ay efendim. Mithad Paşa gibi muazzam bir vatanperver için heykel dikmek yâr-u ağyar (dost ve düşman) nazarında Osmanlıların kadirşinaslığını bir kat daha yükseltmez mi? Basraya çıkan bir Avrupalı, merhumun heykelini görür görmez bizim hakkımızda ne müsâid hisler beslemez?

— Heyhat! Siz, Direkler Arası caddesinin tam göbeğinde yatan Osman Baba türbesini gördüğünüz zaman nasıl bir his ile mütehassis oluyorsanız, her türlü ümrana (imar edilip kalkınmaya) kabiliyeti olan Basrayı, o güzel memleketi yangın yeri halinde gören bir yabancı göz de o harabenin ortasında bir mamur heykele teşâdüf edince aynı duyguyu duyar! Ölülere heykel dikedeceğinize birer Meyyit-i gayr-i müteharrik birer heykel-i câmid şeklini alan şu zavallı mille-

(Devamı 11. Sayfada)

Felsefe ve Tasavvuf

Doç. Dr. Saffet SOLAK

Asrımızın en mühim özelliklerinden olarak «insan» denilen mevcut, kendi kendisinin nazarında o kadar suçlu, o kadar mücrim ki, bu halini görmemek için, hiç derûnuna bakmaz, hiç nefis muhasebesi yapmaz ve bu suretle kendi kendisinin firârisi olarak dolaşır. İdealinin maçlarla beslenmesi ve hayalinin spor toto ile oylanması bu yüzden olsa gerek.

İşte böyle bir zeminde, günlük ve alelade meselelere ait söz ve fikirler dışında, nisbeten şumullü v hafif derince olan hertürlü fikir «filozofik» olarak telâkki edilmektedir. Şüphesiz ki bu şekildeki bir telâkki ile varılan hüküm, çok basit ve çok peşin bir hükümdür.

Bu basit ve peşin hüküm kantarında çekilenlerden biri de «Tasavvuf»tur. Tasavvufu felsefe olarak telâkki etmek, altın ve bakır eşyaları mâdenî eşya grubunda toplamaktan daha ileri bir cür'et olur. Zira tasavvuf ile felsefe, menşe ve mahiyet itibarile birbirinden tamamen farklı şeylerdir.

Felsefe, hakikatı akıl yolu ile arama mesleğidir. Bu bakımdan menşei akıldır. Felsefi fikirlerde daima aklilik ve mantıklılık aranır. Şüphesiz ki, hakikatı arama neşesi insan aklının ezeli ve ebedî kaderidir. Yalnız akıla her sahada yol yoktur. Zira aklın en parlak meyvesi müsbet ilimdir. Felsefe de, müsbet ilme ait tecrübi sonuçlara göre hareket ederek, kendi problemlerini hallfetmeye çalışmaktadır. Hattâ bu sebeple, son zamanlarda, «bilimsel felsefe» tâbiri kullanılmaktadır.

Akıl, şüphesiz ki insanlarda mühim bir kuvvettir. Fakat şunu hiçbir zaman unutmamak lazımdır ki, akıl yolu ile varılan neticelere, her zaman «muflak» nazarı ile bakılamaz. Meselâ, mikroskop icad edilmeden evvel, kanın neden kırmızı olduğu, tam olarak biliniyordu. Kanın mikroskopla tetkikinden sonradır ki, bu rengin kanda bulunan al yuvarlardan ileri geldiği açıklandı ve al yuvarların da, adı üstünde, yuvarlak disk şeklinde elemanlar olduğu farkedildi. Nihayet son zamanlarda, elektronik mikroskop adı ile bir cihaz icad edildi ve kan banunla tetkik edildiği zaman, al yuvarların yuvarlak olmadığı görüldü. Demek ki, müşahedelerden çıkan neticelerin, hepsinde değilse bile, büyük bir kısmında kararsızlık mevcuttur. O halde akıla ait, dünkü sonuçların bugün için muteber olmadığını görürken, bugünkülerin yarın için muteber olacağını nasıl düşünebiliriz? Halbuki hakikatın ne yaşı vardır, ne de memleketi.

Felsefenin menşeinin akıl olmasına karşılık, tasavvufun menşei Din'dir (1, 2, 3). Tasavvuf konusu ile uğraşanların ve bizzat mutasavvuf denilen büyük adamların ifadelerine bakılırsa, tasavvufun, tamamen din sahasına ait bir iman ve aşk mertebesi olduğu kanaatine varılmaktadır. Ancak bizzat dini de bir nevi felsefe olarak kabul edenler bulunabilir. Fakat din konusunu ele alanların birçoğu, dini felsefeden ayırmaktadır. Meselâ H. Z. Ülken, slâm Düşüncesi namındaki eserinde, dinden felsefe beklemenin yanlış olduğunu ifade etmektedir.

Din ile felsefeyi mukayese edecek olursak; felsefenin liderleri olan filozoflar, sözlerini ve fikirlerini, kendilerinden başkasına atfetmeden, akıl ve mantık çerçevesi içerisinde, akıl ve mantığa hitaben anlatmışlardır. Halbuki, din liderleri olan peygamberler, hakikatların ifadesi olan âyetleri, harfi harfine, kelimesi kelimesine, Allahtan aldıklarını iddia etmişler ve kendi sözleri ile Allahtan aldıklarını ayırmışlardır.

Filozoflardan birçoğu, birbirini nakzetime çalışmıştır, halbuki peygamberler serisinde, her peygamber, kendisinden evvel gelenleri tasdik etmiş ve kendisinden sonra geleceği de haber verip gitmiştir.

Filozof, çok defa yalnız fikir adamıdır, halbuki peygamber, daima fikir, aksion, iman ve aşk adamıdır.

Fikirleri ile insanîyetin başına belâ olan filozoflar çoktur, fakat, insanîyete zarar değil, azamî derecede faydası dokunmamış, insanları düştükleri bataklıktan kurtarmamış peygamber yoktur.

Felsefede peşinen bilmek, daha sonra yavaş yavaş şüpheye düşmek mukadderdir, dinde ise, peşinen inanmak, daha sonra yaşayarak bilmek, nihayet İlâhî aşk ile lezzetlenmek mükâfatı vardır.

Felsefe görünüşte akıla en mühim mevkii verir, fakat kendisini dini hakikate teslim edememiş olan akıl, kendisini hekime teslim edememiş hasta gibi, kendi hastalıklarının esiri olarak yaşar. Din nazarında akıl, kendi anlayabileceğini anlamak şartı ile, herşeyi anlayamayacağını da anlamak sureti ile selim akla yükselir.

Hülâsa denilmiştir ki «müsbet ilimler aklın nurudur, din viedanın nurudur, ikisi birleşince

(Devamı 19. Sayfada)

Bu gaflet ve bu ölüm uykusundan, acaba hiç mi uyanmıyacağız ?

Cevat Rifat ATILHAN

Tarih, şu elli beş yıl içinde önümüze her biri ötekinden müthiş elli beş bin facia sürdü. Bu facialara nice masumlar kurban gitti. Nice her şeyden habersiz yiğitlerimiz yok yere can verdi. On binlerce yuva yıkıldı. On binlerce ocak söndü. Vatan parçalandı. Ve hepimiz şu çilekeş ihtiyar Anadolu'ya sığındık. Esası 1907 de hazırlanıp, 1908 de patlak veren Meşrutiyet inkilâbını biz millet olarak, hayrımıza yapılmış bir hareket, milleti asri düzene sokmak, yükseltmek, çağdaş milletlere ulaşmak için yapılmış kurtarıcı bir faaliyet olarak zannettik. Bunun böyle olmadığı, o hareketin iki siyonist yahudi ve onlardan daha korkunç bir dönme tarafından hazırlandığını ve Roma Belediye Reisi ve farmason üstadı azamı Natan isimli yahudinin eseri marifeti olduğunu ciltlerle kitap, yüzlerce makale ile vatandaşlarımızı bildirdik.

1908 hareketinin plânlarının İtalyan genel kurmayında hazırlandığını 31 Mart mürettep faciasında meşhur Türk düşmanı Bulgar İstiklâl Partisi başkanı Sandanski'nin Taşkışlada hiçbir suçu olmayan yüzlerce Anadolu çocuğunu süngüden geçirerek bunları bir gece yarısı şimdi Hilton Otelinin bulunduğu yere gömdüklerini de vesika ve delilleriyle birer birer saydık, döktük.

Bu mevzuda neler biliyor ve öğrenmiş isek, bunların hepsini kitap ve makale olarak tarihe hediye ettik. Hiç biri ne tezip, ne de tevil edildi. Hem yazdıklarımız doğrudu, hem de düşmanlarımızın yeni fesatlar hazırlamaktan vakitleri yoktu.

Yakın tarihimize gelelim. Seneye, 1959. Demokrat iktidara etrafta milletimiz aleyhine döndürülen korkunç facialardan

haber verdik. Türkün ezeli ve ebedi düşmanı dünya siyonizminin yeni plânlar hazırladığını ve cümlesinin yahudilerden mü teşekkül bir «Milletlerarası Basın Enstitüsü»nün ne fesatlar tertip ettiklerini bildirdik ve bizim mahut dönme Yalman'ın ikide bir hudud haricine gidip gelmesinden maksat ve manayı da açıkladık, o kadar ki bir yahudi merkezinde toplanan bu heriflerin başımıza yeni belâlar getirmek ve Türkiye'yi köle yapmak için çalıştıklarını da ilâve ettik.

O kadar ki bu işlerle vazifeli millî emniyet teşkilâtımızın dahi bilemediği isimleri teker teker memleket, memleket ifşa ettik.

Aldırmadı, diyemem, fakat ölüm uykusundan çok geç uyanıdılar ve nihayet evime gönderilen Manisa Mebusu Sezai Akdağ beyefendiye çok geç kaldınız, demekle iktifa ettim.

☆

Takriben sekiz ay evvel (İsveçte) Stokholm'de toplanan mahut Milletlerarası Basın Enstitüsünün iki mühim karar aldığını ve bu kararların birinin Türkiye'nin tamamile İslâm âleminden tecrit ve Arabî memleketlerinde de daimi dargınlıklar, ihtilâflar ve fesatlar tertip edilmesi için, dünya yahudi hazinelerinin ağızlarına kadar açık olduğunu, karar altına alındığını da yazdık. Ne netice verdi, yani suallerin buna ne derece kıymet verdiklerini bilemem.

Fakat kokusu çıkmağa başladı bu işin. Malûmdur ki İsveç toplantısında Basın Enstitüsü idare meclisi azalarını yenilediği halde bizden Ahmet Emin Yalman ile İsrail murahhaslarını yerlerinde alakoydu.

☆

Ve nihayet 7 Aralık 1963'te bu derneğin şubesi İstanbul'da

kuruldu ve o gün Türk gazeteciler cemiyeti binasında ilk kongresini akdetti. İdare meclisini seçti ve riyasetine de pek tabii olarak Ahmet Emin Yalmanı seçti. Aralarına has kan bir yahudi —ki İngiliz Yahudi gazetesinin muhabiridir—, has kan bir dönmeyi de aldı, diğer isimleri de millet olarak, vatanını seven hal kolarak bir gözden geçirirsek, hükmümüzü kolaylıkla verebiliriz.»

Kökleri yurt dışında olan cemiyet ve derneklerinin bu yurta faaliyette bulunmasını kanun men eder. Bu kanun çiğnenmiştir, tıpkı farmasonlar gibi, Mustafa Kemâl'in en büyük inkılâp olarak yaydığı bu fesat ocağını kapattıktan sonra kiltlerini sökenler en ufak fırsatlarda inkılâpların elden gittiğini yazar ve feryat ederler, fakat neyin gidip neyin geldiğini bilmezler.

Mesuller, Türkiye'yi mahfetmekle ve yahudiye hizmet etmekle suçlu farmasonlara asla ses çıkarmazlar, fakat imanları takviye için ilâhî kitapullâhı halkın anlayışına göre tefsir ve güzel misallerle neşrederek bir çok insanları hidayete sevk eden bu büyük mücahit Saidi Nursinin en masum eserleri karşısında ateş püskürürler.

Bu ne garip tecellidir, etrafımızda dönen dolap ve entrikalara karşı bu lâkaytlık nedir, eğer bizdeki millî ve dinî hisler, nasırlaşmış ise hiç değilse düşmanlara bakarak biraz harekete geçmek, biraz kıpırdanmak icap etmez mi?

Çanakkale mucizesini, Anafartalar harikasını yaratan millet, biz değil miyiz? Bu kahramanlar yurdunda siyonistler ve dönmeler, bu kadar cesur, bu kadar pervasız hareket ederken, gördüğümüz ölüm uykusuna kan ağlamamak mümkün mü?

İslâmda Sâ'y ve Terakki

Mehmet GÖKALP

(Geçen sayıdan devam)

Görülüyor ki, iki yüz küsur yıl önceki Türk seciyesi pek yüksekti. Zamanla mahdut zenginler hayır ve iyilik için çalıştı. Bunlardan pek az kimse vardır. Meselâ merhum Ceza Hukuku Profesörü Tahir Taner, kurmuş olduğu (Tahir Taner) tesisi sayesinde her yıl iki öğrenciye burs verip yüksek tahsil yaptırmak imkânını sağlamıştır. Vehbi Koç Ankara'da güzel bir talebe yurdu (Koç Yurdu) inşâ ettirmiştir. Zeynep Kâmil hanım efendi ve Süreyya İlmen Paşa, kendi adlarını taşıyan iki hastahane kurmuşlardır. Erzurum'lu fabrikatör hacı Hamza Polat, Erzurum Üniversitesine daha kurulduğu yıl yüz bin liralık bir teberruda bulunmuştur. Balıkesirde bir vatandaş lise binası, İstanbulda E. Örnekal adında bir vatandaş (1963) yılında bir ilkokul binası inşâ ettirmiştir. Daha var, ama biz vaakıf değiliz belki.

Şu halde sadece çalışıp kazanmakla iş bitmiyor, servetin hayır ve iyilik yolunda sarfedilmesi de lüzumludur. Amerikalı zengin Rockefeller İstanbul İktisad Fakültesi (İktisad Tarihi) kürsüsüne, Türkiyedeki iktisadî nizamın tetkiki vazifesini vermiş, 1959 dan beri bir çok elemanlar, Osmanlı Devletini 622 yıl ayakta tutan iktisadî nizamı tetkik ederek, mikro-filmelerini aldıkları ferman, fetva ve kanunnamelerle iradei seniyyeleri İngilizceye tercüme edip sistematik olarak tasnif etmek suretiyle Türkiyenin iktisadiyatında, vakıfların önemli yerini göstermeğe çalışmaktadırlar.

Terakkiye gelince, İslâmiyet daima ilerlemeği emreder. Bir hadisi şerifte «iki günü müsavi

olan ziyandadır» buyurulmuştur. Bazı garp hayranı devrimbaz tipleri İslâmiyeti terakkiye engel olucu bir din olarak göstermeğe kalkışmışlardır ki bu bir iftira ve boş laftan başka bir şey değildir.

Yine bir hadisi şerifte «Gayreti olmayanın imânı yoktur. - Elâ lâ imâne limen lâ gayrete lehû.» buyurulmuştur. (Bak: Yeşilzâde Salih Efendi, Ahlâk-ı Âliyye, sh. 25.) Demek ki terakki için çalışma kve gayrette bulunmak şarttır.

Mısırlı mütefekkirlerden Prof. Seyyid Kutup, (İslâm'da Sosyal Adalet) adlı eserinde diyor ki :

«İslâmiyet hayatı devamlı olarak geliştirme hamlesidir. Bu gelişmenin bir zaman ve bir nesilde vaki olmasına razı değildir. İslâmın en başta gelen vazifesi, bir zaman ve nesilde meydana gelen vakıyı değiştirip güzelleştirmek, daimi ilhâm, doğurucu, yapıcı hareketlerle hayatı gittikçe yenileşen bir surette şekillendirmektir.. (sh. 96)

Demek oluyor ki İslâmiyet hamle ve harekete, ileriye yönelmeğe kıymet veren bir dindir. Ama, onu benimsemiyen imansızlar, daima kusur ararlar ve mü'minleri «gerici»likle itham ederler. Cenabı Hakk'ın Âl-i İmrân sûresi, 55-56 ncı âyetlerinde buyurduğu gibi —meâlen— :

«Sonra dönüşünüz banadır.» ilâhî emrini ve ihtarını hatırlamazlar. Evet, son yıllarda bir dönüş var, ama bu geriye değil, yüzde yüz Allah'a müteveccihdir.

Hülâsa İslâmiyet çalışanı mükâfatlandırır, terakkiyi emreder ve yapıcı hamle ve hareketlerde bulunanların, hayır ve hasene işleyenlerin büyük sevap ve mükâfata nail olacakla-

rını va'd eder.

İslâmiyet elinin emeğiyle kazanmağı hedef tutar. Nitekim bir hadisi şerifte, Resül-ü Ekrem (A.S.) Efendimiz :

«Sizden birinizin ipini alıp da dağa gitmesi ve arkasına odun demeti yüklenip getirerek onu satması ve Cenab-ı Hakkın bu suretle o kimsenin yüzünü koruması, istediği verilse de verilmese de, halkatn dilenmekten daha hayırlıdır» buyurulmuştur. (Bak: Rs. Sn. C. I, sh. 433) - (Abdullah b. Zübeyr b. El Avvam'dan Müslim).

Mesleğin iyi veya fena olması, çalışmaya tesir edici bir unsur değildir. Bir insan hırsızlık, yankesicilik, dolandırıcılık, hilekârlık gibi yüz kızcı fiillerden bir menfaat sağlarsa bu, gayri meşrudur. Ama maişetini çıkarmak için, dürüstçe çalışması halinde kazandığı servet meşrudur.

Dikkat edersek Hak peygamberlerin çoğu çobanlık yapmıştır. Zekerîye Peygamber dülgerdi. Bir hadiste belirtildiğine göre :

«Davud aleyhisselâm elinin emeğinden başka bir şey yemeydi.» (Ebu Hüreyre-R-a. den Buhari rivayet etmiştir.) Bunun içindir ki fahrî kâinat Efendimiz «İnsan elinin emeğinden daha hayırlı bir şey yememiştir.» buyurmuşlardır. (Mikdat Mâdikerb (R.A.) den Buhari rivayet etmiştir. Rs. Sn. C. I, sh. 434).

Müslüman, gayretle çalışmalı ve kazandığını da cömertçe harcamalıdır. Velev ki bahçivanlık yaparak geçimini sağlayan bir insan olsun, malından başkalarına da cömertçe vermelidir.

Ebu Hüreyre -R.A.- den rivayet olunduğuna göre Peygamber aleyhisselâm şöyle buyurdu (Devamı 18. Sayfada)

İslâm Tarihinden Seçme İnciler :

Hazreti Ömer (R.A.) dan

Ömer, kendi vali ve memurlarına şöyle buyruk gönderirdi :

«Ey valiler, ey ümera, sizlerin halk üzerinde bir hakkınız olduğu gibi onların da sizlerin üzerinde hakları vardır. Allaha en sevgili olan huy, yumuşak tabiatlı, güler yüzlü, insafı, merhametli olmaktır. Halk, idare memurlarının yanına, kendi evine girer gibi girmelidir. Her hangi bir memurun böyle bir huyda olmasından daha güzel ve menfaatli ve faidesi umuma, her ferde şâmil bir şey yoktur, olamaz da.. Allahın hiç sevmediği şey bilgisizlik, duygusuzluktur. Bir idare adamının bilgisiz ve duygusuz olması bütün cemiyeti sarsar. Milleti çöküntüye götürür, yıkıntılar meydana getirir, cemiyetin bünyesinde derin yaralar, gedikler açar. Bu ise, öyle bir felâket doğurur ki, bunu önlemek ve yaraları ondurmak mümkün olmaz. Bu iki seciyeyi yâni insaf ve merhameti kendisine düstur yapan idare adamına Allah gökten âfiyetler indirir.»

★

Ömer, bir gün halkı toplantıya çağırdı ve onlara şunları söyledi :

— Ey Nâs! Şunu biliniz ki, ben size göndermiş olduğum valileri, sizleri tehdit altında buldursun, tazyik etsin, ıstıraba düşürsün, dövsün, sövsün, sizlere karşı azamet göstere, gururlansın, tahakküm etsin ve bu sayede malınızı alsın, kesesini doldursun, kendisini refaha kavuştursun, sizleri perişanlığa düşürsün diye göndermiş değilim. Ben onlar ancak ve ancak size dininizi öğretmek, ahlâk ve ibadetlerinizi düzeltmek, yolunca, yöntemince yaptırmak, Allahın ve Resulün istedikleri, gittikleri yolları anlatmak, müslümanların her birinin yekdiğerine karşı vazifelerini aşlamak, kardeş olduklarını duyurmak, yaramazlıkları gidermek, aranızda çıkması muhtemel olan ihtilâfları güzel surette, adalet dairelerinde hak ve tesviye etmek, huzur ve rahatınızı emniyet ve itimadınızı sağlamak için gönderiyorum. Bir vali veya herhangi bir memur bu saydıklarımın dışında bir iş yaparsa derhal bana bildiriniz. Ömer'in ruhunu, kudretli elleri arasında tutan Tanrıma yemin ederim ki; bu dediklerimin dışında her kim bir harekette bulunursa onu, derhal lâyük olduğu cezaya çarptırırım. Kendisinin yaptığı fiile göre muamele tâbi tutarım.

Osman Yüksel (Serdengeçti) den mektup aldık

Osman Yüksel Serdengeçti'den çoktandır haber alamıyorduk. Fakat Akseki'de olduğunu biliyorduk. Babasının, arkasından halazadesinin vefatları, annesine inen felç gibi birbirini takip eden bu acıların yanında, bir de Osman Yükselin kendi rahatsızlığı aziz hemşehrimizi elbette bir hayli sarsacaktı. Acılarını paylaşırız.

Osman Yüksel, Fedai'yi beğenmekte, bundan sonra gereken alâkayı da göstereceğini vadedmektedir. Bu mektubun şimdi ilgi çekici bulunduğumuz bazı kısımlarını aşağıya alıyoruz :

★

«Bir fetret devrindeyiz. Örfi idarelerin devami, hükümet buhranları.. Sık sık tekrar edilen ihtilâl dedikoduları.. Teşebbüsleri.. Tevkifler.. Sol grupların baskın teşebbüsleri.. Millî hâkimiyet, millî irade düşmanlığı.. C.H.P. müfritleriyle sosyalist maskeli heveskârların dikta rejimini istemeleri.. Demokrasi düşmanlığı.. Demokrasinin zaafından faydalanmaları.. Gençlik ve ordu içine sızmaları.. Mideleri karıştırmaları.. Kinleri kızıştırmaları.. Kimsenin itiraz edemeyeceği muteber isimlerin arkasına sığınarak ellerinden

gelen melâneti işlemeleri. Birçok yerlerde denenmiş ve muvaffak olmuş bir taktikle çalışmaları. Seslerini devlet radyosundan işittirecek hale gelmeleri. Anayasadaki Sosyal Adalet tâbirini alabildiğine genişleterek mal-mülke - kazanç - Hattâ işi aile düşmanlığına kadar vardırılmaları.. Onlara böyle bir müsaadenin verilmesi. Müsamahanın gösterilmesi..

Millet gibi koskoca bir dayanağımız olduğu halde bir ekalliyet haline gelmemiz, getirilmemiz.. Onların elinde maazallah böyle bir kuvvet olsaydı neler yapmazlardı? O mahutlar hem milletten yana olduklarını söylerler, hem millî iradeye saygı göstermezler. Milletten temayülüne karşıdır. Onların İstanbul ve Ankara sokaklarında gazete sütunlarında çiğnedikleri millî iradedir. Milletten gerçek temayülü, mukaddes şeylerdir. Kızılayı bir K. meydan haline getirenler artık şunu bilmelidirler; Bu milletle daha fazla oynanamaz. Türk milleti çok sabırlı, çok edepli bir millettir. Sabreder, sabreder, fakat bir kerre de kabardı mı? O zaman ortada ne sosyalist kalır, ne şu ist, ne bu ist!..

Komünizm Vahşeti

Bu günkü Sovyet Rusya Cumhurbaşkanı K. Voroshilov 1934 de Rusyada verilen bir ziyafette Amerikan sefiri William C. Bulitte şu hadiseyi anlatmıştır: «1919 yılında teslim oldukları takdirde zarar vermemek vaa-diyle gerek kendilerinin ve gerekse eşleri ile Kiev'de onbirbin Çar subayını teslim olmağa ikna etmiştim. Sözüme kanarak teslim olmaları üzerine onbirbin subayın hepsini erkek çocuklarıyla birlikte idam ettirdim. Karıları ile kızlarını ise Rus ordusu tarafından kullanılmak üzere umumhanelere gönderdim.» Sonra da, zavallı kadınların maruz kaldıkları korkunç muameleye üç aydan fazla dayanamıyarak can verdiklerini sözlerine ilâve etmiştir.

1917 ihtilâlinin hemen akabinde de Çar Nikola ve beşikteki çocukları ile beraber bütün aile efradı Brançki ormanlarında katledilmişlerdir. 1917 yılından 1947 yılına kadar komünist Rusyada hüküm süren kanlı ihtilâlin neticesi katledilen, açlıktan ve sefaletten ölen insanların sayısı 63 milyon 301 bin kişidir. Aşağıda buna dair vereceğimiz rakamlar, vesikalar, kan ve kemik üzerine kurulan bir rejimin girdiği ülkelere neler getirebileceğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu vesikalar çok esash kaynaklardan alınmıştır. Veyl, uyanmıyanlara...

★ YIKILAN İBADET YERLERİ

Yalnız Türkistanda, 14 bin cami ve mescit, Kafkasya ve Kırmımda 8 bin, Tataristanda ve Baş Kürdistanda 4 bin cami, mescit yıkılmış ve tahrip edilmiştir. Yalnız Buhara vilâyetinde 360 cami, mescit yıktırılmıştır. Ve bir medrese bırakılmıştır ki, o da din aleyhtarlığı müzzesi olarak kullanılmaktadır. Semerkant vilâyetinde de

ayni şekilde bırakılan Uluğ Beğ Medresesi de din aleyhtarlığı müzesi olarak kullanılmaktadır. Semerkanttaki iki kilise de basketbol, voleybol salonu olarak kullanılmaktadır.

KATLEDİLEN

DİN ADAMLARI

Yalnız müslüman din âlimleri olarak katledilenlerin sayısı 270 bin üzerindedir. Bir kısmı da Sibiryada 65 derece soğuşun hüküm sürdüğü kamplara sürgün edilmişlerdir. Dindar olanlardansa yalnız Türkistanda 3 milyonun üstünde bir kitle dinî inançlarından dolayı şehit edilmişlerdir.

Komünistlerin feci bir şekilde yürüttükleri Dinsizleştirme siyasetine muhalefet edenlerin imhasına ve yahut Sibirya kamplarına sürülmesine dair verdiğimiz şu rakamlar, beşeriyet için ibret dersi alınması gereken vahşet sahnesidir.

DİNİ KİTAPLAR VE ABİDELERİN İMHASI

Asil Türk milletinin İslâmı kabulünden sonra dinî âbidelerle süsleyip İslâm Türk mimarisisiyle Şarkın birer pırlantası haline getirdiği Buhara, Semerkant, Kakant Kazan, Hayva, Ufa, Bakü, Taşkent, Kaşgar, Bahçe Saray, Derbent, Timirhan, Alma-ata, Pişbek, Tirmis v.s. şehirlerde mevcut milyonlarca Kur'anı Kerim, Hadis kitapları başta olmak üzere bütün dinî eserleri toplıyan komünistler, vicdansızca bunları toplu halde yakmışlar, sokaklarda yırtarak ayaklar altında çiğnemişlerdir. Diğer taraftan halkın elinde bulunan dinî, millî ve tarihî kitapların hükümete teslim edilmesini emretmişler ve müsadere ettikleri bu kıymetli eserleri de ayni şekilde imha etmişlerdir. Bu arada bazı müslümanlar ölümü göze alarak ellerinde bulunan kitapları bu kaatil sürüsüne, sapıklara teslim etmeyip sandıklara doldu-

arak yerlere gömmüşlerdir. Bu hareketler esnasında kitapları teslim etmek istemiyen binlerce dindar eşhit edilmiştir.

DİN ALEYHİNDE YAPILAN PROPAGANDALAR

Dine indirilen bu ağır darbe ve din adamlarını katledilmeleri neticesinde milyonlarca masum insan cesetlerinin üzerine kurulan Allahsız komünizm devletinin din aleyhindeki belli başlı propağandaları şunlardır :

1— Mekteplerde din dersi okutulması yasak edilmiştir.

2— Cami ve bütün ibadethanelerde ibadetler yasak edilmiştir.

3— Komünizm cemiyetinde din adamlarının yeri yok edilmiştir.

4— Gençlere evde dinî ve millî terbiye verilmesi katiyetle men edilmiştir.

5— Gazete, mecmua, ve radyolar vasıtası ile din aleyhinde sistemli şekilde neşriyat yapılmaktadır.

6— Allahın mevcut olmadığı, mukaddes kitapların uydurma olduğu telkin edilmektedir.

7— Komünist Partisinin bir kolu olan Allahsızlar Cemiyeti ve Genç Allahsızlar Cemiyeti namı altında teşekküllerle, şehir ve köylerde konferanslar verip gece kursları tertip etmektedirler.

8— Tiyatro, sinema, v.s. eğlence yerlerinde, Allah, Din, Kur'an ve Peygamberler, din adamları, dindarlar daima alay mevzuu edilmektedirler ve böylelikle genç ve körpe dimağları da dinsizlikle zehirlenmektedirler.

9— Müslümanların başlıca dinî farizelerinden olan Namaz, Oruç, Hac, Zekât katiyetle yasak edilmiş olup, Kelime-i Şahadet getirmek Allah kelâmını söylemek dahi bir suç teşkil etmektedir. Ve bu şekilde asilâne hareketlerinden dolayı daima
(Devamı 18. Sayfada)

Müteveffa Kennedy'nin Şükran günü beyannamesi

Müteveffa Başkan Kennedy'nin 4 Kasım 1963 günü hazırladığı, 28 Kasım Şükran Gününde yayınlanmasını arzu ettiği beyannamesini, ehemmiyetine binaen sütunlarımıza dercediyoruz. Ve bu yazıyı, milli bayram günlerimizde şurada burada bol bol nutuk çekip de Allaha şükretmeyi zerre kadar hatırlarına getirmiyen beylere ithaf ediyoruz.

Haklı olarak şimdi sorabilir miyiz? Üç dakikalık bir konuşmanın 10 yerinde «Allah» diyen bir devlet başkanı, bizim ilerici (!) aydınlara göre gerici miydi?

★
«Üç asırdan daha fazla bir zaman evvel, Virginia ve Massachusetts'teki atalarımız, evlerinden çok uzak ıssız ve ücra yerlerde, bir şükran günü tesis etmişlerdir. İşte o günde, aforlarımız, kendilerine emniyet veren, çocuklarına sağlık, tarlalarına mahsul bahşeden ve iman aşıl原因 Allah'a şükretmişlerdir.

Kolonilerimiz bağımsızlıklarını kazandıkları zaman da, Amerika Birleşik Devletlerinin ilk Cumhurbaşkanı, ieraatının daha birinci yılında, 26 Kasım 1789 tarihini «Şükran Günü» ilân etmiş ve o günde Ulu Tanrının bahşettiği nimetlerin minnetle hatırlanması ve şükredilmesini ve bütün günahların affedilmesi için Allaha yalvarılmasını istemişti. Ve bütün insaniyete yalnız Allah'ın verebileceği refahın bağışlanması için dua edilmesini istemişti.

İlk kolonistlerin meçhul bir kıt'anın dağlık sahillerine ve karanlık ormanlarına gelmelerinden bu yana uzun zaman geçmiştir. Başkan Washington'un genç bir nesle, bir millet olmayı öğretmesinden bu yana çok zaman geçmiştir. Başkan Lincoln'un, Amerikan halkını bir kardeş savaşı tehlikesinden uzak tutmasından beri çok uzun seneler geçmiştir. İşte bütün bu seneler zarfında, nüfusumuz, imkânlarımız ve kudretimiz süratle genişlemiştir.

Bugün, hemen hemen 200 milyon kişilik bir topluluğuz. Bir sâhilden diğerine, Pasifikten Kuzey Kutbuna dağılmış bir millet olarak, her zaman genişliyen bir zaraatın ve sanayiinin meyvelerini ve mükemmel bir hayat seviyesini memnuniyetle müşahede ediyoruz. Bütün bunları mümkün kılan Allah'a sonsuz minnetlerimizi sunarız.

Şurası da muhakkak ki, kudretimiz arttıkça karşılaştığımız tehlikeler de o nisbette çoğalmaktadır. Bugün, herşeyden fazla, bizlere şeref ve imanın ideallerini bahşeden atalarımıza teşekkürlerimizi sunarız. Atalarımız, bizlere, amaçlarımızda ifidal, kararlarımızda azim, niyetlerimiz-

de kuvvet vermiş, cesaret ve tevazu bahşetmişlerdir. Minnettarlık hislerimizi ifade ederken, şunu unutmamalıyız ki, en büyük takdir, kelimelerle değil, fakat bunları yaşatmakla olur.

İşte bu sebeplerle, minnettarlığımızı, bizlere insanlık nimetleri bahşeden Allah'ın inayetine belirtelim. Atalarımızın bize bahşettiği ideallere teşekkür edelim. Ve bu nimetleri ve idealleri dünyanın her köşesindeki insanlarla paylaşalım.

Bunun için, ben John F. Kennedy, Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı, 26 Aralık 1951 de Kongre tarafından tasdik edilen müşterek tasarıya uygun olarak, her yıl Kasım ayının dördüncü perşembesini Şükran Günü kabul ederek, 28 Kasım 1963 Perşembe gününü «Milli Şükran Günü» ilân ediyorum.

O günde, toplanalım ve Allah'a dua edelim. Evlerimizde, ailelerimizle birlikte, bize bahşettiği nimetlerden dolayı Allah'a şükredelim ve sulhu, adaleti, bütün insanlar ve milletler arasındaki anlayışı muhafaza edebilmek üzere bizi korumaya devam etmesi ve yeryüzündeki cehalet ve yoksulluğa son vermesi için Allah'a dua edelim.»

Mukaddesatçı cephenin

büyük kaybı

Birkaç ay önce Hulûsi Topbaş'ı kaybetmiş-tik. Arkasından ağabeyi Nûri Topbaş. Doğrusu bu dayanılmaz bir acı oldu. Bu suretle her gelen gün biraz daha sarsılan mukaddesatımız en büyük dayanağından birisini kaybetmiş oldu. Fazilet ve feragat timsali Topbaş'lara Allahın rahmetini dilerken, açılan boşluğu geride kalan Topbaş'ların dolduracağından emin olarak, Topbaş ailelerine derin taziyetlerimizi sunarız. (Fedai)

Okunacak Dergilerden

TOHUM — SEBİLÜRREŞAD — İHLÂS — İSLÂM — HİLÂL — OKU — YENİ İSTİK-LAL ve TOPRAK.

Millî Mücadelemizin mânevi

Akif'in ebediyete intikalinin 27. yıldönümünü 27 Aralıkta idrak ettik. İslâmiyetin eşsiz müdafii, ahlâk nümunesi, karakter âbidesi Büyük Akif'in üfulünden bu tarafa yirmi yedi yıl geçti. Bu müddet içerisinde onun sevgisi azalmadı. Bilâkis bir nehir olup taşı. Her müslümanın kalbinde onun adı, ahlâkın, faziletin sembolü oldu. O bayraklaştı, bayrak adam oldu.

Kalemimiz, onu anlatmaktan âcizdir. Onu, en iyi tanıttak kendi mısralarıdır. Bırakalım da onu yine kendinden dinleyelim :

İMANIN İFADESİ:

«Şehamet dini, gayret dini, ancak Müslümanlıktır
Hakiki Müslümanlık en büyük kahramanlıktır.
Görürsün hissedersin varsa viedanıyla imanını;
Ne müthiş bir hamaset çarpıyor göğsünde
Kur'anın.»

VATAN SEVGİSİ :

«Canımı cananımı bütün varımı alsın da Hüda;
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda!»

MİLLİYET AŞKI :

«Çatma kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl;
Kahraman ırkıma bir gül ne bu şiddet bu celâl!»

GARBÇILIK ANLAYIŞI :

«Alınız garbın, ilmîni sanatını
Veriniz hem de mesainize son sür'atini
İyi hatırda tutun ettiğim ihtarı demin;
Bütün edvarı terakkiyi yarıp geçmek için.
Kendi mahiyeti ruhiyeniz olsun klavuz,
Çünkü beyhudedir, ümmidi selâmet bunsuz.»

KARAKTER ADAMI :

«Zulmü alkışlıyamam zalimi asla sevemem,
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.
Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam,
Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam.
Doğduğumdan beridir âşıkım istiklâle,
Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lâle.
Yumuşak başlı isem, kim demiş uysal koyunum?
Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boyunum.
Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,
Onu dindirmek için tekme yerim, çifte yerim.
Adam aldırırında geç git, diyemem, aldırırım:
Çiğnerim, çiğnenirim, Hakkı tutar kaldırırım.»

YAPMANIN YIKMAYA ÜSTÜNLÜĞÜ :

«Yıkmak insanlara yapmak gibi kıymet mi verir
Onu er çolpa herifler de emin ol becerir.»

TESANÜT İHTİYACI :

«Tefrika girmeden bir millete düşman giremez,
Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez.»

İHTAR :

«Sahipsiz olan memleketin batması haktır
Sen sahip olursan bu vatan batmıyacaktır.»

FERYAT :

«Yarab, bu uğursuz geenin yok mu sabahı?
Maşerde mi biçarelerin, yoksa felâh!»

VE DEVAMLA :

«Vefasız yurt! öz evlâdı niçin olsun vefa yok mu?
Neden kalbin kararmış? Bin ocaktan bir ziya
yok mu?
İlâhî kimsesizlikten bunaldım âşına yok mu?
Vatansız, hanümansız bir garibim. Mülteca
yok mu?»

YOLCUYA :

«Ey yolcu, uyan! Yoksa çıkarsın ki sabâha;
Bir kupkuru çöl var, ne ışık var ne vâha!»

DEVAMLA :

«Gitme ey yolcu, beraber oturup ağlaşalım
Elem bir yüreğin kârı değil paylaşalım.»

PARLAYAN ÜMİT :

«Mâdâme ki Hakkın bize vâdettiği haktır,
Şarkın ezeli fecri yakındır, doğacaktır.»

VE SİLKİNİŞ :

«Atiyi karanlık görerek azmi bırakmak.
Alçak bir ölüm varsa, eminim budur ancak!
Dünyada, inanmam, hani görsem de gözümle,
İmanı olan kimse gebermez bu ölümle
Alemde ziya kalmasa, halk etmelisin halk!
Ey elleri, böğründe yatan şaşkın adam, kalk!»

Millî Mücadeleden sonra Akif'in niçin Mısır'a gittiği üzerinde düşünenler vardır. Akif, Türkiye'den ayrılmaya mecburdu. Zira ruhi bünyesi başka türlü harekete müsait değildi. Gitmesine vesile olan zahiri sebep şudur :

O, Türkiye'de iken, bir Çanakkale Günü tertip edilir. Bir takım asker kaçaklarının şöyle yaptık, böyle yaptık diye öğünmesinden sonra sıra şiir okumaya gelir. Kürsüye soysuz bir piç çıkar :

Babası Akif'i anıyoruz

«Arkadaşlar, şimdiye kadar Çanakkale şehitleri için hiç bir Türk şairi esash bir şey yazmamıştır. Çanakkale için en güzel şiiri maalesef bizden olmayan Türk olmayan biri yazmıştır.» diyerek Akif'in şiirini okur. Bir kaç gün sonra da, şimdi bir gazetenin başında bulunan, gençliğinin büyük kısmını Şengül hamamında geçiren bir edepsiz: «Hadi git artık, kumda oyna, bu memlekette işin yok senin!» gibi lâflar eder.

Bu hareketler Akifi çok üzmüştür.

«Canı cânana bütün varımı alsın da Hüda
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.»
diyen şair vatanını muvakkat da olsa terke mecbur olmuştur.

Akif haliyle, diniyle, diliyle, yaşayışıyla eğer Türk değilse, bu memlekette bir ikinci Türk da-

ha gösterilemez. Akif'e Türk değil diyenlerin, nazarımda komünistlerden farkı yoktur.

Büyük insan! Örnek mücahit! Seni ifade edebilmek kudretinden âcizim. Seni yine, senin mısralarınla ifadelendirmeğe kalktım. Beni affeyle. Bir milletin fertleri olarak, yolundayız, sana inanıyoruz. Umdeleriniz umdelerimizdir. O prensiplerin ışığında yılmadan davaya hizmette kararlıyız. Sen bizim meş'alemiz, rehberimizsin.

«Eytoprak sen onu kol kanat ol öyle kucakla,
Bilmezsin o gökten de güneşten de temizdi.
Ey yer yüzü mabut kesilip Tanrıya yüksel,
Koyunda yatan gölge Akif'imizdi...»

Büyük iman şairi, ruhun şâd olsun...

FEDAİ

Sayfa 3 ten devam

ti me'rhumeye ruhi gayret, hayat-ı faaliyet üflemeğe çalışınız. Bu halkın binde dokuz yüz doksanı Mithad Paşanın kim olduğunu, kendilerine ne gibi mebrur (!) hizmetlerde bulunduğunu okuyup anlamadıkça heykeline onun, mezar taşına baktığı nazari hürmetle bile bakmaz; bakmamakla yok, şimendüfer yok, vapur yok, nihayetsiz servet hazineleri topraklar altında yatıyor, aldırın yok; okuyan yok, yazan yok... Bu kadar yokluk içinde bir yüksek tasavvur var, o da heykel!..

— Lâkin ne kadar bedbinsiniz! Asırlardan beri harab edilen bu memleket iki günde Almanya gibi olsun diyeceksiniz, yavaş yavaş hepsi olacaktır.

— Ben zaten olmayacak demedim. Hem olacağından eminim. Olması için hissemeye düşen faaliyeti de eda etmekten hiç çekinmiyorum. Namplarına heykel dikilmesini hoş görmediğim Mithadların, Kemallerin nasıl adam olduklarını üç senedir üçyüzden fazla talebeme adamakıllı öğrettim. Çocuklar, Mithad'ın, Kemal'in ruhunu anladılar; heykelini görmeseler de olacak...

— İyi ama görseler daha iyi değil mi?

— Fesubhanallah! Siz hiç lâkırdı anlamıyorsunuz! A kuzum baksanıza yapılacak neler var! İstanbula otomobil, otobüs getirdik; her gün bir iki kurban veriyoruz. Sabredin, memleket istediğimiz hâle gelsin; halk okusun, yazsın; ordumuz, donanmamız tuttuğu terakki yolunu, sonuna kadar katetsin, bütün medeniyet eihanda bize en muhterem, en muazzam bir hürmet mevkii ifraz edilsin; kısacası bizim Avrupalı dostlarımızdan bir eksikimiz varsa, o da büyükler için heykel dikmekten ibaret kalsın.. O zaman elele verir «heykel dikelim mi, dikmiyelim mi?» diye düşünür, karar veririz.

Muhâverenin alt tarafını zaptedemedim. Çünkü, arkadaşım geldi, beni evvelce kararlaştırdığımız bir yere götürdü.

Tükürün

Mehmet Akif

Ey bu toprakta birer nâş-i perişan bırakıp,
Yükselen mevkib-i ervah! Sakın arza bakıp.

Sanmayın; Şevk-i şehadetle coşan bir kan var..
Bizde leşten daha hissiz, daha kokmuş can var!

Bakmayın, hem tükürün çehre-i murdarımıza!
Tükürün; belki biraz duygu gelir ârımıza!

Tükürün cephe-i lâkaydına Şarkın, tükürün!
Kuşkulansın, görelim, gayreti halkın, tükürün!

Tükürün. Milleti alçakça vuran darbelere!
Tükürün, onlara alkış dağıtan kahpelere!

Tükürün, Ehl-i salibin o hayasız yüzüne!
Tükürün, onların asla güvenilmez sözüne!

Medeniyet denilen maskara mahlûku görün;
Tükürün, maskeli vicdanına Asrın, tükürün!

Hele plâni zamanında şu mel'un Harbin,
«Bize efkârı umûmiyesi lâzım Garbin;

O da Allahı bırakmakla olur» herzesini
Halka iman gibi telkin ile, dinin şesini.

Susturan abdalın idrakine bol-bol tükürün!
(Safahattan)

«İslâm Türk Tarihinde Misli görülmemiş facia»

Dergimizin hemen hemen her sayısında uydurma Meryem Ana efsanesine „Antakyada bulunan Sen Piyer kilisesine temas etmiş, bu gidişle yapılacak bir çok yeni kiliseler, uydurma aziz türbeleriyle Anadolunun katolik âleminin bir mukaddes bel desi haline geleceğini belirtmiş, bu yoldaki gizli maksatları ilgililere hatırlatarak tedbir alınmasını istemiştik.

Sebilürreşad mecmuası gelecek için endişemizin ne kadar yerinde olduğunu teyit eden bir yazı neşretti. «İslâm Türk Tarihinde misli görülmemiş bir facia» ismiyle başlayan bu çok kıymetli yazının bazı kısımlarını ehemmiyetine binaen sütunlarımıza alıyoruz.

★

«Uydurma Meryem ana evi ef sanesinin tevlit ettiği mühlik neticeler, çok geçmeden, baş göstermeğe başladı. Vatikandan gelen katolik papaz kafilesinin iştirâkiyle kilisede yapılan hıristiyan âyinine katılan baş papas, müslümanları davet ediyor. Müslümanlar da bu ayine iştirak ediyor. Baş papas dua ediyor, müslümanlar da âmin diyor!

Bu, ne müthiş bir faciadır! İslâm Türk tarihinde bunun bir misli yoktur. Efes, Efes diye hiç aslı faslı olmayan, yoktan icat edilen bir efsane nasıl feci bir şekil aldı? Bu, bütün Türk milletini ikaz edecek, düşündürecek, hayret ve dehşete sevk edecek çok elim bir hâdisedir.

Turizm teranesiyle ortaya çıkan bu efsanenin hiç aslı faslı olmadığı, böyle mühlik neticeler doğuracağı, vaktiyle çok söylendi ve yazıldı. Bilhassa en büyük Türk - Osmanlı tarihi müethassısı büyük üstad İsmail Hami Danişmend, bu efsanenin hiç bir tarihi esasa istinad etmediğini, en kat'i delillerle, Şark ve Garp müverrihlerinin sarih beyanlarıyla meydana koydu. Fakat maalesef dinleyen,

kulak asan olmadı. Bilâkis bu efsaneye bir hakikat şekli vermek için, büyük bir turizm menbaı olacak diye, türlü propagandalar, fedakârlıklar yapıldı, bu alelâde kiliseyi katolikliğin en yüksek, en mukaddes bir dini merkezi haline getirmeye çalışıldı. İçeriden, dışarıdan müşterek bir faaliyetle nihayet bu hale getirildi.

Şimdi Papanın gönderdiği katolik papaslarıyla birlikte kiliseye giden gafil müslümanlar da baş papasın daveti üzerine, hıristiyan âyinine iştirak ediyor, şirk ve küfürle alüde oluyor. Zaten hıristiyanlıkta ibadet işte budur. Papas —hâşâ sümme hâşâ— ibnullah olan İsa'ya dua eder, hazır olanlar da âmin der. İbadet olur.

Müslümanlar için bu, ne gallettir! Ne zillet ve dalâlettir! İzmirin aklı başında müslümanları, bu tehlikeye karşı lâzım gelen ciddi tedbirleri almaları, müslüman halkı ikaz ve irşat emelidir; müftüler, vaizler, müslümanların hıristiyan âyinine iştiraklerinin küfür olduğunu halka bildirmelidir.

Katolik âleminin merkezi olan Vatikan, Efesteki bu muvaffakiyeti görürce manevi nüfuz muntikasını daha ziyade genişletmek hevesine düşerek Antakya'ya da el uzattı, orasını da Haç (salıp) yeri ilân etti. Ankaradan İstanbul gazetelerine gelen bir haberde aynen şöyle deniyor :

Ankara (HA) — Papalık makamı, Antakya'yı hıristiyanlar için resmen hac yeri ilân etmiş ve Antakyada bulunan Sen Piyer Mağarası ile Sen Piyer kilisesini, senenin herhangi bir gününde ziyaret edecek hıristiyanların «Bütün günahlarının affedileceğini» bildirmiştir.

Antakyanın hac yeri olarak ilânını bugün açıklayan Turizm ve Tanıtma Bakanı Nurettin Ardıçoğlu:

«— Papalık makamının bu

kararı, memleketimiz için turizm yönünden büyük önem taşımaktadır. Bu sebeple muhterem Papa 6. Paul'a müteşekkirimiz.» demiştir.

Asırlardan beri bu yerler, bu kiliseler, mağaralar yerli yerinde duruyor. İstiyen gelir, gezer, görür. Hiç kimsenin müdahale ettiği yok. Hükümet de alâkadar olmuyordu. Şimdi ne oluyor da lâik hükümetimiz bu işe bu kadar ehemmiyet veriyor? Turizm adıyla birkaç dolar için bütün Garbi Anadoluyu Papanın mânevî nüfuzu altına sokmak, Vatikan papaslarının, misyonerlerinin propaganda sahası haline getirmek doğru mudur? Bu misyonerlerin gafil müslüman halkı tuzâğa düşürerek hıristiyanlaştırmak istemeleri hiç nazarı dikkate alınmıyor mu?

Bakınız, Efeste baş papas, hıristiyanlık ibadeti, duasını Türkçe yapıyor. Bu, çok şayanı dikkat bir noktadır. Kimin için bunu yapıyor? Oraya gelen 40 papas ve diğer hıristiyanların hiç birisi Türkçe bilmiyor.

Bunları gören beş altı gafil Türk kızları bir dernek teşkil ediyorlar, kiliseler yaptırmak, şöyle böyle bir takım yerler tesis etmek üzere para toplayacaklar, bu suretle turist cêlbedecekler.

Diğer taraftan, İslâmiyete taarruz ile, Şeairi İslâmiyeye karşı istihza ve istihkâr ile maruf Çetin Altan dedikleri bir yazar, profesörlerden, doçentlerden vesairenden mürekkep 150 Türk aydınının katolikliği kabul ettiğini yazıyor, bu suretle propaganda yapıyor. Bunun yanı sıra müslümanlara karşı en müthiş taarruz ve tecavüzlerde bulunan Cerman, misyoner merkezi Baybil Hav'ın hıristiyanlığa müteallik eserlerini, İncil ve Tevrat gibi mukaddes kitaplarını, çıkardığı her mecmua ve kitapta propaganda yapıyor.

Diğer taraftan misyonerler;

KIBRIS MEKTUBU

Özker YAŞIN

Bir sabah Girne kıyılarında
Toreoları görüp ağladım,
Turna değilim ki uçayım sana
Canım vatanım.

Rüzgâr değilim eseyim burcu burcu
Dolaşıp Edirne'yi, Sivas'ı, Samsunu,
Namık Kemal zindanına getireyim
Dağlarının hürriyet kokusunu...

Böyle deyip düştüm yola
Şafak kızılığında ekinler gördüm,
Zeytin defne ağaçları altında
Bir hoş oluyordu gönlüm.

Akdenizin masmavi uzandığı
1952 yılı bir bahar gününde,
Dursun Cevlâni ile karşılaştık
Baf'ın Tetra köyünde.

Karşı koca halk şairi
«Cevlâni'yi tanıyacaksınız elbet
«Ürüzgâr nerden eserse»
Dolaşır durur memleket memleket...

Aşık dedi: «Aylar var ki burdayım»
Ve sazı aldı hemencecik destine.

Bir türkü çalıp söyledi
Hasretlik üstüne, Kıbrıs üstüne.

«Türk ilinden esen yeller
Şerrim sana selâm söyler
Olsun bütün Kıbrıs eller
Kurban Türkün bayrağına.»

Cevlâni söyledi, ben ağladım
Öyle dokundu ki yüreğime sesi.
Ben ağladım, o söyledi
Kâr etmedi, tesellisi.

«Sen ağlama Türk yavrusu
İstedığın olur bir gün
Kurtulursun esareten
Türk arslanı gelir bir gün.»

«Dursun Cevlân eder güman
Sabreyile gelir bir zaman
Türk ordusu tümen tümen
Yüze yüze gelir bir gün.»

Kıbrısım, Yeşiladam, memleketim
En kutsal armağan ecdadımdan,
Seni nasıl bırakırım
Ey şehitler yurdu vatan!..

telefon rehberinde yazılı bütün adreslere, İş Bankasının damgasını muhtevi matbu umumi davetnameler gönderiyor, parasız «İsanın hayatı ve İncil hakkında Türkçe, İngilizce, Fransızca, Almanca ve Arapça dersler» verileceğini bildiriyorlar.

Daha geçenlerde Tarabya Metropolidi papas Yakovosun gizli gizli bütün memlekete dağıttığı «Nurlu Ufuklara» adlı broşürde Türkleri hristiyanlığa davet ediyor.

Bütün bu hadiseleri birbirine ekleyince Vatikanın memleketimizde hristiyanlığı neşir ve tamim için nasıl çalıştığı açıkça anlaşılır. Binaenaleyh bu vaziyet karşısında dikkatli ve tedbirli olmak, birkaç dolar için Papanın kara emellerinin tahakkukuna meydan vermemek icap eder.

Vatikan, hac için Türkiye'ye gönderdiği papazları Türkiye'ye iktisadi menfaat sağlamak için mi yolluyor ki ona teşekkür olunuyor? Bu teşekkürün mâna-

sı da hiç anlaşılmıyor. Böyle hareket, Türk milletinin şeref ve haysiyetiyle kabili telif değildir. Şanlı şerefli Türk milletinin tarihinde böyle bir gaflet yoktur.

☆

Memleketimize turist celbi çok faydalı bir şeydir. Ancak kaş yapayım derken göz çıkarmayalım. Turistlerden gelecek 5-10 dolara karşılık milletimizin, müslüman halkımızın mânevî varlığı sarsılmış olmasın.»

Fedaiden Sesler

★ SANA YAZIK OLDU FERRUH SENAN!

İzmir'de uzun ömürlü maarif müdürlüğü yapmak için edinilmiş bazı tecrübelerden faydalanmanız gerekirdi. Bakın hatalarınızı sayayım: Bir defa İzmir Maarif Müdürlüğüne tayininiz faşist bir Maarif Vekili olan S. Raşit Hatipoğlu tarafından yapılmış olması büyük hata. İnsan beş on gün daha bekler, daha kurnaz yollarla bu tayini Öktem eliyle yaptırabilirdi.

İkinci hata, İzmirde bir düzineden fazla okulun ismini değiştirmek, sizin neyinize. Ertuğrul Gazi, Levent, Fatih gibi tarihî isimleri arka arkaya sıralarsanız elbette size milliyetçi, arkasından da gerici derler. Yok isimleri uydurmuş, Türkgе değilmiş, ne olursa olsun, sizi sekmiş değildi ya..

Üçüncü büyük hata: Alem biliyor ki, Türk Kültürü mecmuası sayfalarının yüzde yüzünü dış Türklere ayıran bir yayındır. Siz tutar böylesi faşist kafatasçı bir dergiye abone olur, hem de daireye gelen herkes görsün diye adres olarak Maarif Müdürlüğünü verirsiniz, bu cinayetin karşısında sizin İzmirde altı ay bile olsun tutunabilmenize hayret etmemek mümkün olmaz. Neninize gerektiğinizin böyle gerici dergiler. Sosyal Adalet, Yön, İmece, Beşkaza, Ferayî gibi dergiler varken ondan başka teşhir edecek dergi bulamadınız mı? Kimseye gücenme kardeşim, siz kendi kuyunuzu kendiniz kazmışsınız. Bana gücenmeye hiç hakkınız yoktur. Zira biz vazifemizi yaptık. Bizim yüzümüzden zarar gelmesin diye naklinizin çıktığı güne kadar sizi bir defacık olsun ziyaret etmedik.

Her şeye rağmen üzülmeğin Ferruh bey.. Türk Maarifinde sizin de, bizlerin de söz hakkı olduğu günler gelecektir.

★ MÜRTEZA GURKAYNAK

Ne o, isminizi görünce beraber titremeğe başladınız. Korkmayın şimdilik fazla yüklenmeyeceğim. Yalnız bir iki noktaya temas edeceğim. Sizi, talebelerden birisinin çantasında dini bir risale çıkmasıyla telefona sarılıp emniyet makamlarına «Yetişin okulumda risale var» diye bahsi geçen talebeyi polislin ellerine teslim ettiğiniz şu son haftada tanımış değilim.

Sadece şimdi size bir kaç sual soracağım :

I — İmam Hatip Okulunda müdür oluşunuzu, talebe ve halkın tamamı, muallimlerinizin de yüzde doksanı tasvip etmediği halde, ısrarla o makamda tutunmak isteyişinizin esbabı mucibesi ne olabilir?

II — Devrim ocaqları ve sosyalist derneklere olan samimi alâkanızın yanında, Türk Ocakları gibi 50 senelik tarihî bir teşekkülden bu derece ürkmenizin sebebi nedir?

III — Herkesin bildiği malûm bir Çerman Allahsızları vardır. Bir de dinde reformda ondan geri kalmıyan İzmir'de bir sinir doktoru vardır. Onunla devam eden bu derece geniş samimiyetinizin ve İzmir İşçi Partisi ileri gelenleriyle olan dostluğunuzun ne zamandan beri devam etmekte olduğunu söyler misiniz?

IV — Kaç derecelik masonsunuz? Derecenizi bildirirseniz memnun oluruz. Zira biz de size bundan sonra derecenize göre hitap etmek istiyoruz.

Ah, Raşit Hatipoğlu, çok değerli, istifanı onbeş gün daha geç versen olamaz mıydı?

★ YILBAŞI NOEL BABA

Nefret sana Noel Baba. Lânet sana Noel Baba. Her zaman bir kış günü gelir, şu fakir memleketin onbinlerce çamını kökler, kırar geçirirsin. Biz o çamların teline zarar veren-

leri mahkemelerde süründürürken sana bu imtiyaz nereden veriliyor? Yıkıl karşımdan sen bizim memleketimize felâket getiriyorsun.

Bazı okuyuculardan yılbaşı tebrikleri aldım.

Kusura bakmasınlar, biz yıl başında ne tebrik yazıyoruz, ne de gelene cevap veriyoruz. Bizim bildiğimiz tebrikler mübarek günlerde yazılır.

Aklımıza gelmişken şunu da hatırlatınız: Duyduğumuza göre hıristiyanlar eğlensin diye Taksime bir Noel ağacı dikilmiş. Vicdan hürriyeti hakiki manâsiyle azınlıklara yüzde yüz tanıdığı halde, nüfusunun yüzde doksan dokuzu müslüman olan milletimize de aynı şekilde tanınıyor mu?

★ EMİRGÂN MUHTARINA MÜJDE

Dergimizin 5. sayısında ele almıştık, İstanbulun Emirgân muhtar camisinin duvarına şöyle bir yazı yazdırmıştı: «Arik kanlı Türk, öztürkçe günaydını, Arap İbrani karışımı selâmünaleykûme değişmez.» Müslümanların selâmını tahkir eden bu saygısız, haddini bilmez muhtara hakettiği cevabı vermiştik.

Raflarımızda itina ile muhafaza ettiğimiz şu bizim Orkun dergisi ne yazsa beğenirsiniz? Maaalesef üzülmemek mümkün değil. Bu sahada Emirgân muhtarını bile gölgede bırakmaktadır. Emirgân muhtarı kendisine kuvvetli bir dost bulmuş olmakla ne kadar sevinse yeridir.

Tekrar ediyoruz, kökü nereden gelirse gelsin bu milletin potasından geçmiş, kendisine mal ettiği selâmünaleykûm ne kadar Türkçe ise, tutunamıyan günaydın da o kadar aksi istikamettedir.

Orkun'un başında öteden beri hürmet ettiğimiz liderler vardır. Temenni ederiz ki bu fik-

ranın yazılışından haberleri olmamış olsun.

★ AMERİKAN PAVYONUNDAKİ KOKTEYL HİKÂYESİ

Dergimizin üçüncü sayısında temas etmiştik. İleride tekrar bu yaraya parmak basacağımızı söylemiştik. Malûm olduğu üzere, İzmir Fuarındaki Amerikan pavyonunda basın mensuplarına bir kokteyl verilmişti. Basın mensuplarından bazı birkaç bedbahtın, Lenin'in, Kuruşçef'in şerefine kadeh kaldırdıkları farkedilmişti.

İlgili bir şahıs, o zamanlar, bunlar hakkında takibata geçildiğini bizlere söylemişti. Aradan dört ay geçiyor. Hiç bir ses seda çıkmadı. Merak ediyoruz, acaba bu iş ne oldu?

★ MAHMUT MAKAL

Okuyucularımız hatırlarlar, Kızılcahamam ilk tedrisat müfettişi Mahmut Makal ezan sesinden rahatsız olduğu için şikâyetinde bulunmuştu.

Şimdi, Kızılcahamamlılar buna «istenmiyen adam» diyorlar-mış. 145 imzalı bir dilekçeyle Vekâlete müracaat etmişler. M. Makal şimdi de Kur'anın radyodan okunuş şekli ve izahıyla alay ediyormuş.

Köy Enstitülerinden işte böyle mallar da çıktı.

★ MÜNİH'TE CAMİ TEŞEBBÜSÜ

Münih'te İslâm cemaatı 350 bin mark topluyarak bir cami açmak için teşebbüse geçmişler. Belediye, «İslâm dini garp kültürüne uygun değildir» diye arsa vermemiş. Biz turist gel-sin diye yurdun her tarafını elimizden gelse kiliselerle, aziz türbeleriyle donatacağız.»

Çelebi böyle olur, bizde medeniyet dediğün!

★ LONDRA'DA KALPAKÇILIK

Londra'da çıkan Terzi ve Makas mecmuasına göre, şapka giyenler gittikçe azalmakta, yerini kalpakçılar alıyormuş. Bu suretle Türklere benziyorlar-mış. Orada kalpak giymek yasak değilmiş. Yirminci asır medeniyetinin beşiği olan Lond-

ra'da böyle gericiлик alâmetlerine tesadüf edilmesi doğrusu olur şey değil!..

★ ATATURK'Ü TANRI YAPAN BEDBAHT!

Cumhuriyet'in «Yunus Nadi» yarışmasına katılanlardan birisi Atatürk için, «Atatürk, Tanrısı olduğu bu ulusu...» tâbirini kullanıyor. Hiç bir zaman kul, Tanrılaştırılmaz. Bu en büyük saygısızlıktır.

★ HÜRSÖZ MAHKEMEDE

Hürsöz bir iftira kampanyasına tutulmuştur. Atatürk'e, İbrahim Öktem'e, Şükrü Koç'a hakaretten, hakkında yeni davalar açılmıştır. Hürsözü değerli beş avukat müdafaa edecek-

tir.

Adaletin, Hürsöz'ün lehine tecelli edeceğine inanıyor, her sayısında yarım düzinenin üzerinde ilmi otorite bulunan Türküyenin bu en büyük günlük dava gazetesini bütün okuyucularımıza hararetle tavsiye ediyoruz.

★ VAHDETTİN'İN KIZI İZMİR'DE

Osmanlı hanedanının son padişahı Vahdettin'in kızı 74 yaşındaki Fatma Ülviye hanım İzmirde gelmiştir. Fatma Sultan «Artık İzmirden ayrılmaya niyetim yok. Yunan işgaline uğradığı zaman ne kadar ağlamıştım. Demek kısmetimde İzmirde yaşamak ve yerleşmek de varmış» demiştir.

Hasana Mektup

— Mektup yazdım Hasan'a
Ha Hasan'a, ha sana...

(2)

Farz oldu katıra katırsın demek
Kazıklar ölçüsün bilmeli Hasan!
Varsa da ucunda tekmeyle yemek,
Erkeklik yerini bulmalı Hasan!

Oiger için küp deviren kediler
«Halktan yana devrimciyiz» dediler
Önce hakkı, sonra halkı yediler
Halimiz böyle mi olmalı Hasan!

Ana kuyruk sallar, enikler havlar
Kimi su bulatır, kimi av avlar
Bir gün bu köksüzlük kökünden kavlar
O zaman çok mikrop ölmeli Hasan!

«Çala çala bir havaya döner»miş,
Dönmüyor be Hasan, dönmüyor bu iş...
Atalar «Çalışan kazanır» demiş
Çalışıp hakkından gelmeli Hasan!

«Sabrın sonu selâmettir» diyerek
Sabırları dalda çürüttük tek tek;
Yeter yüreklerde sızı beklemek
Bu çiğkeş millet gülmeli Hasan!

ABDURRAHİM KARAKOÇ

Geleceğin gözü kara zalimi

Zübeyir YETİK

Cemiyeti sarsan, çökertmek için büyük bir cehit gösteren tüm menfi düşünüş ve davranışlara karşı bir seferberlik...

Bu bir ahlâk seferberliği olacaktır.

Cemiyetin geçmişte ve hâldeki tüm müsbet tarafları, iyi tarafları, doğru tarafları, güzel tarafları, bu cemiyeti yuvarlanmak üzere bulunduğu uçurumdan kurtarmak, tekrar omuzları üzerinde yükseltmek için çirpınan hakiki vatan çocuklarına, Anadolu'nun bağı yanık çilekeş evlâtlarına birer mânevi silâh olacak, bu ahlâk seferberliğinde...

Anadolu'lum, göğsünde imânların en ulvisi, damarlarında soyunun asil kanı olduğu halde, ilk malzemesi eedadı tarafından hazırlanıp geçmişten bu güne uzatılan bu mânevi silâhları —cemiyetin her yerinde, her tarafında ve her sahasında— insanlık, ahlâk, kurtuluş ve yükseliş için bütün vasıtalarından faydalanarak kullanacak ve seferberliği sonunda cemiyeti çöküntüden, bugünün insanını içinde bulunduğu gayesizlikten, kendini tanımazlıktan, rûhî bulanlardan; kısaca insanı insanlıktan uzaklaştıran tüm kötü vasıflardan çekip kurtaracaktır.

Ve Anadolu'nun kurtuluşu için böylesine bir ahlâk seferberliği büyük cihâdlara eş çapta bir farz olma özelliğine sahiptir.

Anadolu insanı bu mücadelesine basını, radyosu, kitabı, okulu, camii, sanatı, aile nizamı ve herşeyiyle katılmak mecburiyetindedir. Bu borcun altındadır.

Bu sahalardan tümünü birden kapsamak, tümünü birden ahlâk seferberliği hizmetinde kullanmak bu gün için belki de —belki demeyelim de— muhak-

kak ki, imkânsızdır. Bu durum, b uimkândan mahrumiyet hâli, Anadolu'lumu, hiçbir zaman nevmid etmemek gerek.. O, elindeki mevcut imkânlarla mücadelesine başlayacak; hiçbir imkân yoksa dahi karşılaştığı, konuştuğu fertleri birer-birer işlemek suretiyle seferberliğinin ilk adımını atacak ve sonra, zamanla yeni-yeni imkânlarla kavuştuğu bu mücadelesine hız verecek; yarınki Ahlâk seferberliğinin ilk neferlerini mücadeleye hazırlamak için elinden gelen bütün gayreti göstermekten zerrece geri kalmayacaktır.

Fert fert de olsa mücadeleye, seferberliğin ilk neferlerini yetiştirmek suretiyle mücadeleye başlamak, her memleketsever için bir ân olsun geri bırakılmaması icap eden bir borçtur. Ve Anadolu'nun bu dâvasına inanan bir ahlâk seferberliğinin icap ettiğine kani bulunan her Türk'ün, hemen şimdiden çevresinde faaliyete geçmesi, kaybettığı zamanları telâfi için tüm gücünü bu uğurda sarfetmesi şart olmuştur.

Önce nefsinin islâhla, kendini dâvanın lâyıki bir hâle getiren, bu dâvaya inanmışların tümü, sonra birer ateş haline gelip çevresini yakacak, yâni çevreye kendi niteliğini verecektir. Ki, böylece, durmadan sayıları artan dâvaya inanmış insanların topluluğu, bir gün gelecek tüm ahlâksızlığa, tüm menfiye, memleket ve millet aleyhindeki tüm cereyanlara «Dur!» demek kudretine erişecek ve o zaman ahlâk seferberliği fiilen başlamış olacak; Anadolu çökmekten, Anadolu insanı yok olmaktan kurtulacaktır.

Şimdi Anadolu, bir ahtapot gibi, bir örümcek ağı gibi kendisini saran, kuşatan tüm menfileri, bir zâlim edası ile de olsa, bünyesinden söküp atacak bir kahramana muntazırdır.

Ve gerçekten rahmet olan bu zâlim edalı gözü kara, Anadolu'nun yıllardır beklediği kahramanın tâ kendisi olacaktır. Anadolu, «Geleceğin gözü kara zalimi»ni bekliyor. Bu «Geleceğin gözü kara zalimi», gerçekte, Anadolu için bir rahmet, bir kurtarıcı olacaktır!..

Ağlamak

—KIBRIS'A—

Dünya —ki severdi ayı, yıldızlı dalı—
Bir böyle çiçek görmedi dünya olalı..
Kaldıkça, fakat, gökte bu bayrak yaralı
Altında nesiller oturup ağlamalı!

Arif Nihat ASYA

Türk Kahramanlığı ve Ahlâkından Altın Sayfalar

YAVUZUN KANUN VE DİSİPLİN
ANLAYIŞI

Hazırlayan: Ferdane Fedai Coşkuner

Yavuz, Mısır seferine çıkacaktı. Hazineye kâfi miktarda para yoktu. İstanbulun zengin bir tüccarından borç para aldı. Dönüşte, alacaklı, devletten alacağı paraya karşılık oğlunun Yeniçeri Ocağına yazılmasını rica etti. Yavuz, tacirin bu hareketine çok kızdı. Gönderdiği cevapta :

— Para ile asker yazılmaz. «Kanunu Kadim» bozulmaz. Şimdi onun kafasını vurdururum ama, herkes Yavuz, taciri parası için öldürdü derler, onun için vazgeçiyorum, dedi.

Bu suretle askerî disipline ve kanunlara olan bağlılığını gösterdi.

DURMUŞ ÇAVUŞ: Bir Çanakkale Gazisi anlatıyor

Arıburnunda, düşman geceki sisten istifa etmiş siperlerini bizimkilere o kadar yaklaştırmıştı ki, sabahleyin uyandıığımız zaman, tüfeklerin burun buruna geldiğini gördük. İkinci takımın bir mangasına kumanda eden Durmuş Çavuşun gür ve kalın sesi işitildi. «Hücum!»

Siperlerimizden yükselen ve dalga dalga akan Allah Allah sesleri, düşmanın makineli tüfek gürültülerini bastırıyordu. Bir aralık Durmuş Çavuşla karşı karşıya geldik, sol kolu kanlar içindeydi.

— Çavuş ,vurulmuşsun, diyecek oldum. Parmaklarını dudaklarının ucuna götürerek:

— «Sus» dedi. Hücum henüz bitmedi. Asker benim vurulduğumu duymasın.» Filhakika düşman hazır bozulmuşken eski siperlerinde de barındırmamak lâzımdı.

Atladığım siperde bir makineli tüfek ve yanında yaralı bir düşman subayı vardı. O galiba kendisini öldüreceğimi zannetti. Yalvarır gibi bir vaziyet ararak cebinden bir resim çıkarttı. Baktım bir kadın, iki çocuk, bir de kendisi. Yaptığı işaretlerle, bu resmin kendi ailesi olduğunu, kendinden başka bakacak kimsesi bulunmadığını anlatmak istiyordu. Kendisini öldürmeyeceğimi anlattım. Ayağa kalkamıyordu. Kendi şarapneli diz kapağını kırmıştı.

Bu sırada Durmuş Çavuş yanımıza gelmişti. Vakayı anlattım. Ecele doğru yuvarlanan bu heybetli Türkün meğer ne yumuşak kalbi varmış. Bir resme, bir de beni öldürmeyin diye yalvaran herifin haline baktı. Durmuş, gövdesinden umulmıyacak bir incelikle yanına sokuldu :

— Korkma hemşerim, seni götüreceğim, diye subayı sırtına aldı. Yağmakta olan şarapnel misketleri arasından sargı yerine doğru yollandı.

Bu âlicenap Türk evladı siperden çok uzaklaşmamıştı ki, ikisinin de birden yıkıldıklarını gördüm. Kahraman Türk, yüksek merhametinin kurbanı olmuştu. Bir düşman mermisi, onu da yükünü de helâk etmişti.

DERNEKLER

ANTALYA MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ

Milliyetçiler Derneği Antalya şubesi yıllık kumumî hey'et toplantısını 1.12.1963 pazar günü Tuzcular mahallesi İmarat sokağındaki dernek binası salonunda yapmıştır.

Bilhassa gençlerin alâka ile takip ettikleri toplantı samimi bir hava içerisinde cereyan etti.

Başkan, derneğin gaye ve maksatlarını izah eden bir konuşma yaparak sözlerini şöyle bitirmiştir: «Milletin arasına nifak tohumları eken bölücü ve yıkıcı şer kuvvetlere karşı: Birbirini seven, sayan, karşısındakini en az kendisi kadar düşü-

nebilen ilimle mücehhez feragatlı, fedakâr, imanlı ve fazilelli, hak ve hakikat duygularına sahip milletimizin bekasını temin edecek örnek Türk milliyetçileri yetiştirmek olduğunu derneğin hiçbir siyasi teşekkülle alâkası bulunmadığını; gayemiz yalnız milli birlik ve beraberliği teminden ibarettir.» diyerek sözlerini bitirmiştir. Yeni idare hey'etine Mehmet Yorgancıoğlu, Avni İlhan, Gültekin Sarıgül, O. Sabit Gökmen ve Mehmet Öğreten seçilmişlerdir.

KOMÜNİZMLE MÜCADELE CEMİYETİ

Merkezi İzmirde bulunan Komünizmle Mücadele Cemi-

yeti Genel Merkezi son günlerde teşkilatlanmak yolunda bir hayli gelişmeler kaydetmiştir. Cemiyet bu arada zaman zaman günler de tertip etmektedir. Son olarak cemiyet binasında Mehmet Akif ve Namık Kemal ihtifalleri yapılmış, bir hayli alâkalı geçmiştir.

TÜRKKOCAĞI MEVLÂNA İHTİFÂLİ YAPTI

İzmir Türkocağı, Gazi İlk Okulu konferans salonunda büyük bir Mevlâna gecesi tertip etmiştir. İhtifâl tahminin çok üstünde büyük alâka görmüş, (Devamı 19. Sayfada)

Çıkan Ayın Seçmeleri

CEMAL GÜRSEL

Cemal Gürsel diyor ki: «Bir memlekette iktidar partisi seçmen çoğunluğu ile birlikte, kuvvetli müesseselerin de desteğini, güvenini kazanmalıdır. Ordu gibi, basın gibi, çeşitli içtimai ve iktisadi teşekküller gibi, üniversite gibi müesseselerin güvenini elde edemiyen bir parti sadece seçmen çoğunluğuna dayanarak istediğini yapamaz.»

KÖY BAKANLIĞI

Yeni bir Köy Bakanlığı ihdas edildi. Düşünüyoruz, devlete yeni bir masraf kapısı açmaktan başka bu neye yarar? Ziraat Vekâleti ziraat öğretmenleriyle köylüye gereken yardımı yapmıyor mu? Nahiye müdürlerinin, kaymakamların yazifesi köylüyü kalkındırmak değil mi? Köy öğretmenleri ne güne duruyor? Bunların vazifeleri her cephesiyle köylüye yardımcı olmak, onları yükseltmek değil mi? Bu suretle üç vekâlet köylüyü programlarının içine almışken ayrıca şimdi bir de Köy Bakanlığı.. İşe adam mı a-

İSLAM'DA SAY VE TERAKKİ

muştur :

«Adamın biri çölde giderken, filâncanın bahçesini sula, diye buluttan bir ses işitti, sonra bulut Harre'ye saptı. Suyunu boşalttı. Derken su yollarından biri o suyun hepsini topladı. Bu adam suyu takip etti. Bu sırada bahçesinde bulunan bir adamın çapasıyla o suyu öteye beriye çevirdiğini gördü ve :

«— Ey Allahın kulu. İsmim nedir?» diye sordu. İsmim filâncadır, dedi ve buluttan işittiği ismi söyledi. Bunun üzerine «Benim ismimi niçin soruyorsun?» dedi. O da: «— Ben şu suyu yağdıran buluttan isminizi anarak, filâncanın bahçesini sula...» dediğini duydum. Bu lütfâ ne ile mazhar oldun?» deyince :

«— Madem ki soruyorsun anlatacağım. Bahçenin verimini hesap edip üçte birini tasadduk eder, üçte birini aileye infak e-

riyoruz, yoksa adama zorla iş mi arıyoruz?»

TÜRKİYE AMELİYAT MASASINDA

İsmet Paşanın yakın bir geçmişte meşhur bir sözü vardı. O demişti ki: «Memleketi altı ayda güllük gülistanlık yaparım.» Bir zaman sonra yine aynı İsmet Paşa bakın ne diyor: «Türkiye ameliyat masasındadır.»

Türkiye'yi iki yıl önce güllük gülistanlık vaadleriyle eline alanlar, madem ki işi ameliyat masasına kadar getirdiler, öyleyse hastanın yeni bir operatöre ihtiyacı vardır. Biz güllük, gülistanlıktan vaz geçtik paşam tek hasta masada kalmamış.

T.I.P.'İN İZMİR KONGRESİ

Malûm ideolojisini dağdaki çobanların bile anladığı Türkiye İşçi Partisinin İzmir kongresi yapıldı. Fedai Dergisine de bol bol çatıldı. Lâfi uzatmadan buradaki bir nokta üzerinde duracağız. Genel başkanları diyor ki: «Türkiye İşçi Partisi aydınların bulunduğu partidir.»

KOMÜNİZM VAHŞETİ

gizli polisin takibatına uğrayan dindarlar ekseriya «Batıl inançları yaymak», «devlet aleyhtarlığı yapmak» gibi ithamlara maruz kalmaktadırlar.

ÖLÜLERE

SAYGISIZLIK

1— Cenaze namazı kılmak, ölüleri yıkamak tamamen yasak edilmiştir.

2— Ölen insan doğrudan doğruya bir çukura atılır, üzerine biraz kireç serpilerek toprağı örtülür.

3— Şehirlerdeki mezarlardan çıkarılan insan kemikleri, yıkılan anıtların molozları ile şehrin çukur yerleri doldurulur.

4— Köylerdeki mezarlardan ise, çıkarılan insan kemikleri

derim. Üçte birini de tohumluk yaparım» dedi. (Müslim, Rs. Sn. I, s. 444).

Evet, çalışmalı ve her güçlüğü yenmeliyiz.

Demek ki, CHP, CKMP, YTP, MP mensupları hep cahil, sadece kendi partilerinde bulunanlar aydın! İşte bu dahi, onların hangi istikamette olduğunu göstermeğe kâfidir.

SITKI ULAY'IN SOLCU PARTİSİ

Eski M.B.K. cı Sitki Ulay, kurmuş olduğu «Sosyal Cumhuriyet Partisi» hakkında bakın ne diyor: «Komünizmin, faşizmin ve diktanın karşısında, solu temsil eden bir parti olarak programlanıyoruz. Bunun ismini de koyalım: partimiz tam manâsiyle sosyalist bir partidir. Programımızda zirai kooperatiflerin kurulması, her türlü kooperatifçiliğin teşviki ve kolektif çiftliklerin kurulması da yer alıyor. Özel müteşebbisler, sosyal vazifelerle mükellef kılınmıştır. Ayrıca bizim programımıza göre âmme menfaati için özel teşebbüsün elindeki müesseselerin de devletleştirilmesine gidilecektir.»

Bu durumda Türkiye İşçi Partisi, birken «iki» oldu demektir!..

tarlalarda gübre olarak kullanılır.

★

İşte sayın okuyusu, bütün bu işkence, katliam, sürgün ve baskılara rağmen insan denilen varlıktaki o ilâhi sevgiyi köreltememişlerdir. O mukaddes bağı koparamamışlardır. Bugün komünist rejimin altında bulunan 140 milyon müslüman din kardeşlerimizden bu sistemli çalışmalarına rağmen kendi emellerine âlet edebildikleri, dinsiz yaptıkları miktar % 5 i geçmez. Demek ki fitri olan dini, imanı hiç bir maddi kuvvet ezemeyecektir.

Mahkûm edilebilir, fakat yok edilemez.

Asrımız terakki asrıdır, biribirimizle uğraşmayı bırakıp işimiz ve gücümüzle meşgul ol-sak, yurda, millete daha faydalı oluruz.

Türklüğün büyük hakkı

Yücel İPEK

Tarihler boyunca akvama e-fendilik etmiş, cihana medeniyet ve adalet getirmiş olan ulu Türk milleti, bugün de milletler arasında lâıyk olduğu ehemmiyetli yeri yeniden işgâl ederek, şeref ve haysiyetiyle bağımsız yaşamaya hak kazanmıştır. Esasen bu hak, Türk'ün kendi özünde, cefvherindedir. Henüz bir millet olmanın şuur, haysiyet ve vasıflarından mahrum bulunan kitlelere tanınan haklar «eşrefü'l-akvam»dan neden kıskanılıyor. Türk büyüktür, Türk ölmez, Türklüğü küçük düşürmeğe yeltenenler, bu aziz varlığı yok etmeğe kalkışanlar menfur emel ve çabalarında hüsrana uğramağa mahkûmdurlar.

Bir milletin en tabii hakları nelerdir? Bu hakların başta geleni şüphesiz ki bağımsız yaşama hakkıdır. İkinci büyük hak ise «barış içinde kalkınma» hakkıdır. Türklük dünyasında, bu haklara sahip olan yalnız Türkiye'dir. Diğer Türk ülkeleri bu haklardan mahrumdur. Bu gün nüfusu 65.000.000 a varan Türkistan, Azerbeycan, Ku-

zey Kafkasya, İdil-Ural, Kırım Türkleri kızıl emperyalistlerin baskı rejimi altında inleyen esirlerdendir. Bu esirler demirperde gerisinde, «milletler hapishanesi»nde, gün ışığından mahrum bir halde kıvranmaktadır. Onların bu hali hür dünya milletlerine bir ibret ve intibah vesilesi olmalıdır. Onların üzerine düşen ilk vazife, komünizmden korunmak ve yayılmasını önlemektir. İkinci büyük vazifeleri ise kızıl ejderin pençesinde kıvranmakta olan esir milletlerin kurtuluşunu temin uğrunda birlikte gayret sarfederek onları bu haklı davalarında elbirliğiyle desteklemek olmalıdır. Bu takdirde, kendi emniyet ve selâmetlerini de teminat altına almış olurlar.

Esir milletler meyanında Türklerin de her türlü hakları gasbedilmekte, kızıl çizmeler altında bu haklar çiğnenmekte, ezilmektedir. Milletler kaatili, kızıl cellâtlar milyonlarca Türk'ü kitleler halinde kurşuna dizdirerek imha etmişler, büyük bir kısmını da, feci âkı-

beti, sefalet içerisinde ölüm olan Sibiry'a'nın dayanılmaz derecede dehşetli, işkenceli esir kamplarına sürmüşlerdir.

Gerçi esaret ölümden acıdır, lâkin içinde kadın, çocuk, ihtiyar ve hastaların bulunduğu kitleleri, göz göre göre, böyle ölüme sevk etmek olsa olsa insanlıktan nasibi olmayan, Allah tanımayan, kalpleri taş kesilmiş kızıl cellâtların işi olabilir. Kırım ve Karacay Türkleri böyle imha edildiler. Bir gün, bütün bunların hesabını, kızılardan sormak ve intikamını onlardan almak Türklüğün en büyük hakkıdır. Bu büyük dâva ilâhî mahkemede de görülecek ve nihai hüküm orada verilecektir.

Ruslaştırma ve diğer temsil metodlarına mukabele ve mukavemet ile milliyetin muhafazası da Türklüğün en büyük haklarındandır. Komşu ülkelerle Balkan devletlerindeki Türk azınlıklarının millî haklarının korunması da bu «büyük haklar» cümlesindedir.

DERNEKLER

muhteşem bir topluluğun içten tezahüratıyla karşılanmıştır.

Başkan Kemal Fedai Coşkun'er'in Mevlâna'nın şahsiyetini belirten açış konuşmasından sonra söz alan avukat Nejdî Doğanata, Doç. Dr. Saffet Solak, Naci Kuşadalı, Mevlâna'nın muhtelif cepheleri üzerinde konuşmuşlardır. Konuşmalar, ilgiyle takip edilmiştir. İzmir Radyosundan temin edilen Nejdî Erdemli idaresindeki Mevlevî musikisi geceye ayrı bir renk vermiştir.

Türkoçağı, şimdi de 5 Ocak pazar günü Fuar Evlenme salonunda Mehmet Akif günü terfi etmiştir.

İzmir Türkoçağı Gençlik Kurulu, aşağıdaki şahıslardan teşekkül etmiştir:

1— T. Özkayalı (Başkan) İzmir İmam Hatip Okulu ögr.
2— Zübeyir Yetik (II. Baş-

kan) Gazeteci.

3— Yusuf Ayvat (Sekreter) Ege Üni. Tıp Fak. Öğrencisi.

4— Hüsnü Buğdaycı (Muhasip) Ege Üni. Tıp F. Öğrencisi.

5— Muhsin Abay (Üye) Ege Üni. Ziraat Fak. Öğrencisi.

6— Güngör Uysal (Üye) İzmir Yüksek Ticarî İ. A. Öğrencisi.

7— Ersin Caran (Üye) İzmir Atatürk Lisesi.

8— Gültekin Bilgin (Üye) İzmir Atatürk Lisesi.

Felsefe ve Tasavvuf

hakiki medeniyet tecelli eder, birbirinden ayrılınca, ya vahşet veyahut da taassup husule gelir.»

- (1) Ö. N. Bilmen — Muvazzah İlmi Kelâm: (sayfa 50). Tasavvufun me'hazı Kur'anı Hâkim ile ehadisi şerifeden ve İmamı Ali gibi eazımı sahabenin bazı kelimâtı âliyesinden ibarettir.
- (2) Louis Massignon — Essai sur les origines de lexique de la mystique musulman, 1922 (Cité par H. Z. Ülken).
- (3) Mevlâna Celâleddin Rumi —
Men bende-i Kur'anem eğer can dârem
Men Hâkirehi Muhammed Muhtârem
Eğer nakil küned cüzün kes ez güftârem
Biyzârem ezû ve zân sühun biyzârem.

Yarab, Bu Uğursuz Gecenin Yok mu Sabahı ?

Yârâb, bu uğursuz gecenin yok mu sabahı?
Mahşerde mi biçârelerin yoksa felâhı!
Nûr istiyoruz.. Sen bize yangın veriyorsun!
«Yandık» diyoruz! Boğmağa kan gönderiyorsun!
Ezmezse eğer bir ezeli nefha, yakında,
Yârâb, o cehennemle bu tûfân arasında.
Toprak kesilip, kum kesilip âlem-i İslâm;
Hep fıskırarak yerlerin altındaki esnâm!
Bizâr edecek, korkuyorum, cedd-i Hüseyini!
En sonra, salıp ormanı görmek Harameyni!
Bin üç yüz otuzbeş senedir Arzı Hicâzın
Ateşli muhitindeki suzişli niyazın
Emvâcî hurûşâver olurken Melekûta
Çan sesleri, boğsun da gömülsün mü sükûta?
Sönsün de İlahî, şu yanan Meşali vahdet,
Teslis ile çöksün mü bütün âleme zulmet?
Üçyüz bu kadar milyonu canlandırın iman
Olsun mu be şon serserinin ilhadına kurban?
Enfâs-i habisiyle beş on ruh-i leimin.
Solsun mu o parlak yüzü Kur'ânı Hâkimin?

★

İslâm ayak altında sürünsün mü nihayet?
Yârâb, bu ne hüsrandır, ilâhî, bu ne zillet?

Mazlûmu nedir ezmede ezdirmede mânâ?
Zalimleri adlin, hani öldürmedi hâlâ?
Cânî geziyor dipdiri.. Can vermede mâsum!
Suç başkasıdır da niçin başkası mahkûm?

★

Eyvâh, beş on kâfirin imanına kandık;
Bir uykuya daldık ki; cehennemde uyandık!
Mâdâme ki, ey Adl-i İlahî yakacaktın..
Yaksaydına mel'unları.. Tuttun bizi yaktın!
Küfrün o sefih elleri Ayâtını sildi;
Binlerce cevâmî yıkılıp hâke serildi!
Kalmışsa eğer bir iki mâbed, o da mürted;
Göğsündeki haç, küfrüne fetvav-ı müevved!
Dul kaldı kadınlar, babasız kaldı çocuklar,
Bir giryede bin ailenin mâtemi çağlar!
En kanlı senâetle koğulmuş vatanından,
Milyonla hayatın yüreğinden gidiyor kan!

★

İslâmî elinden tutacak, kaldıracak yok..
Nâ-hak yere feryad ediyor: âcize hak yok!
Yetmez mi musab olduğumuz bunca devâhî?
Ağzım kurusun.. Yok musun ey Adl-i İlahî!!

Mehmet Akif Ersoy

Kemal Fedai'ye Vekâlet Baskı Yapıyor

SON DAKİKA — Tamamen adli cihazları ilgilendirdiği halde, Maarif Vekâleti lüzumsuz tasarruflara girişmiş, bu cümleden olmak üzere İbrahim Öktem tarafından vazifelendirilen iki başmüfettiş, Ankara'dan, şehrimize gelerek dergimiz muharriri muallim Kemal Fedai Coşkuneri bugüne kadar yazmış olduğu bütün yazılardan sorguya çekmek istemişlerdir.

Kemal Fedai Coşkuneri kısaca verdiği cevapta: «Hür fikirli bir muallim olarak her köşesini aziz bildiğim memleketimin en ücra köşesine de atsanız, düşündüklerimi söylemekten ve yazmaktan beni men edemezsiniz. Bir memlekette hürriyet varsa, adalet, hukuk varsa savcının vazifesini maarif, maarifin vazifesini savcı yapamaz. Peşin hükümlerle geldiğine kanaat getirdiğim bu tahkik heyetine inanmıyorum demiştir. Tafsilât gelecek sayıdadır.